

2721 6/12 11: 1. Beh. af F. t. L. om Fornyelse af det midlert. Statslaan af 29. Okt. 1910. 2722

ganske sikkert i Løbet af faa Maaneder staa overfor et nyt Veksellaan, for saa vidt Forholdene ikke viste sig tilstrækkelig gunstige til at opnaa det faste Laan. Jeg tror ikke, det er nogen heldig Maade at styrke sin Kredit paa hverken for Staten eller for en Privatmand at tilbagebetale et Beløb den ene Maaned og saa laane det samme eller maaske et større Beløb den næste, den anden eller tredie Maaned derefter. For en forudseende Betragtning af vor Kassebeholdnings Udvikling maa det stille sig som overvejende sandsynligt, at vi ville komme til at behøve disse Penge, og derfor skulle vi ikke give Afkald derpaa. At den Udvej, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anviste: at stryge de ekstraordinære Forsvarsbevillinger paa Finanslovsforslaget, ikke er nogen Udvej, blev ogsaa erkendt af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), og det er saa iøjnefaldende, at jeg ikke skal anvende flere Ord derpaa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var ogsaa bange for, at vi skulde støde Finansverdenen, fordi vi nu foretrække engelske Penge for franske. Jeg tror ikke, at der er Tale om, at nogen vil føle sig stødt derover. Finansverdenen bestaar af Købmænd, og de forstaa særdeles godt, at den Slags Ting arrangerer man, hvor man kan faa det billigst. Jeg tror ikke, den franske Finansverden vil føle sig stødt over, at vi tage vort Veksellaan i England, naar vi der kunne faa det ikke saa lidt billigere end i Frankrig. Det er noget, der hænder hver Dag, og det er der ingen, der føler sig krænket over.

Hvad den sene Forelæggelse af Lovforslaget angaar, beklager jeg den, men jeg har jo givet Grunde, hvorfor det er saaledes; det er, fordi de Tilbud, der tidligere ere indkomne, have forekommet mig for ugunstige til, at jeg har ment det rigtigt at acceptere dem, og jeg har haft den Opfattelse af Forholdene, at de vilde trække sig i Lave, hvis vi ventede nogen Tid. Denne Opfattelses Rigtighed er paa en iøjnefaldende Maade bleven bekræftet ved det Resultat, der foreligger, og jeg har i Virkeligheden haft Ret i at vente, idet jeg paa den Maade har skaffet Statskassen gunstigere Vilkaar, end jeg vilde have

kunnet faa ved at slutte for nogle Uger siden.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) bemærkede, at naar der i Motiverne til Lovforslaget staaar, at vi haabe at kunne afløse de midlertidige Laan med et større fast Laan til Foraaret, have vi derved tilkendegivet, at til Foraaret skulle vi, det koste hvad det vil, have et fast Laan. Jeg vil nedlægge en Indsigelse mod dette; det har slet ikke været Meningen. Jeg mener ikke, at det staaar i Motiverne, og heller ikke, at det laa i mine Udtalelser i Gaar. Nej, Forholdet er vedblivende dette, at vi ønske at afløse de midlertidige Laan med et fast Laan, men ikke, at vi ere nødtte dertil, hverken nu eller til Foraaret. Naar Foraaret for os staaar som den Tid, hvor det forekommer os rimeligt, at vi kunne faa de midlertidige Laan afløst af et fast Laan, ligger det, deri, at Foraaret forhaabentlig skulde være den Tid, hvor vi bringe vore Finansforhold i Orden, og derved forstaaer jeg, at vi staa med en Finanslov og Skattelove, som enten ere vedtagne, eller hvis Vedtagelse dog kan anses for sikret, og som give os Balance for den kommende Tid. Naar man siger: Hvorfor — og det urgerede det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ret stærkt — tror Finansstyrelsen, at Foraaret vil blive en gunstigere Periode end f. Eks. den nuværende? siger jeg: Det ærede Medlem erkendte jo selv, at den nuværende Periode var særlig ugunstig. Jeg har selvfølgelig intet Brev paa, at Foraaret vil blive gunstigere. Det ærede Medlem anførte nogle Ting, som kunde pege i mindre gunstig Retning. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at slige Ting ikke ere til at udregne paa Forhaand, men i alt Fald har det tidt vist sig, at Foraaret, netop Marts og April, har været den Periode, hvor der fra den ene eller den anden Side paa det engelske og franske Pengemarked har vist sig Tilbøjelighed til at give fremmede Stater ret betydelige og ret gunstige Tilbud i Retning af faste Laan. Hvordan som sagt Pengemarkedet vil stille sig til den Tid, er det umuligt for det ærede Medlem, for mig eller noget Menneske at sige. En Ting, kunne vi i hvert Fald sige, vil stille sig gunstigere til Foraaret end nu, haaber